

“मीठे बच्चे- अहिले तिमी बाबा, शिक्षक र सतगुरु तीनैको सम्मुख बसेका छौ। बाबाको यही कृपा हो जो टिचर बनेर तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ, सतगुरु बनेर साथमा लिएर जानुहुन्छ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूको बाबा सँग कुनचाहिँ प्रतिज्ञा छ? तिम्रो कर्तव्य के हो?

उत्तर:- बाबा सँग प्रतिज्ञा छ- बाबा, हामी हजुर सँग जुन कुरा सुन्छौं त्यो अरूलाई पनि अवश्य सुनाउने छौं। आफू समान बनाउने छौं। हाम्रो कर्तव्य हो- बाबा समान सबैलाई पढाउनु किनकि अहिले बुद्धिको ताला खुलेको छ। जसरी हामी वर्सा लिइरहेका छौं त्यसै गरी दयावान् बनेर अरूलाई पनि वर्सा दिलाउनु छ।

गीत:- ले लो दुआयें माँ-बाप की...

ओम् शान्ति। अहिले बच्चाहरू माता-पिताको सम्मुख बसेका छन् अथवा बच्चाहरू स्कूलमा टिचरको पासमा बसेका छन्। बच्चाहरू जान्दछन्- हामी सतगुरुको सम्मुख पनि बसेका छौं ज्ञान सुन्नको लागि। कोबाट सुन्ने? ज्ञानसागर त बाबा नै हुनुहुन्छ। जान्दछन्- उहाँ परमधामबाट पदार्पण हुन भएको छ हामीलाई शिक्षा दिन। तिम्रो बुद्धि परमधाम, स्वीट होम तिर लागेको छ। हुन त यहाँ नै पढाउनुहुन्छ, माता-पिता सम्मुख बस्नु भएको छ तर पनि बुद्धियोग अथवा याद निर्वाणधाम तिर नै छ। हामीलाई बाबाको साथ घरमा जानु छ। अनि विष्णुको घरमा आउनेछौं। त्यो पनि घर हो, यो पनि घर हो। कृष्णपुरी जानु छ। पहिले त बाबा जसले लायक बनाउनुहुन्छ उहाँलाई याद गर्नु छ। माता-पिताले कन्यालाई लायक बनाउँछन् नि। विवाह घर गइन् भने माता-पिताको नाम प्रख्यात गर्छन्- बालिका त साह्रै राम्ररी सुलक्षणी छिन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी परमपिता परमात्माका सम्मुख बसेका छौं, पढिरहेका छौं। बाबाले बच्चाहरूलाई धेरै मेहनत गर्नुहुन्छ। यो हो उहाँको कृपा। बच्चा वकिल बन्छ भने भन्छन्- माता-पिताले राम्रो सँग पालना गर्नु भएको छ। पढाउनु भएको छ। माता-पिता क्रिएटर पनि हुन्छन्, डाइरेक्टर पनि हुन्छन्। बच्चाहरूको मोह पितामा जान्छ। बच्चीहरूको मोह आमातिर जान्छ किनकि बच्चाहरूलाई पिताबाट वर्सा मिल्छ। कुमारी त गएर आमा बन्छिन्। अहिले तिमी यहाँ ब्राह्मण कुल भूषण हौ। ब्राह्मणको त गायन छ। प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान धेरै छन्। ती ब्राह्मणहरू सँग पनि तिमी सोध्न सक्छौ। तपाईं मुख वंशावली हुनुहुन्छ, त्यसैले ब्रह्माका मुख सन्तान हुनुभयो। कोख सन्तान त लौकिक माता-पिताबाट जन्म लिन्छन्। ब्रह्मा मुखबाट तपाईं कहिले पैदा हुनुभयो? बताउन सक्दैनन्। तिमी प्राक्विकलमा जान्दछौ- हामी ब्रह्मामुख कमलबाट एडप्ट भएका हौं। एडप्ट गर्नु भएको हो शिवबाबाले। यहाँ तिमी सम्झन्छौ- हामी बाबा-टिचर-गुरु तीनैका सम्मुख बसेका छौं। बाबाले त आचरण सिकाउनुहुन्छ श्रीकृष्ण जस्तो गुणवान् सर्वगुण सम्पन्न... यहाँ नै बन्नु छ, पुरुषार्थ गरेर। मानिसहरू त राधा-कृष्ण अगिल्लो जन्ममा को थिए, यो जान्दैनन्। यो केवल तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। जो पूज्य थिए तिनै पुजारी बने फेरि पूज्य बन्छन्। पुजारी भक्तलाई भनिन्छ। नरबाट नारायण वा बेगरबाट प्रिन्स बनाउने वर्सा बाबा बाहेक कसैले दिन सक्दैन। तिमी सँग कसैले सोधे- तिमी के गरिरहेका छौ? त्यसबेला तिमी भन- हामी गड फादरबाट पढिरहेका छौं। लक्ष्य उद्देश्य त हरेकको बुद्धिमा छ नि। हामी बाबाबाट बेहदको वर्सा लिइरहेका छौं। स्वर्गको वर्सा हो नै लक्ष्मी-नारायण वा प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्नु। यहाँ यस कलेजमा तिमी प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्छौ। जान्दछौ भविष्य नयाँ विश्वको प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्नको लागि हामी पढिरहेका छौं। नयाँ विश्वलाई

सत्ययुग भनिन्छ। सत्ययुगमा अथवा कलियुगमा हुन त मनुष्य नै हुन्छन् नि। ज्ञान पनि मनुष्यलाई मिल्छ। जनावरलाई दिनुहुन्न। मनुष्य दैवी गुणवाला थिए। अहिले आसुरी गुणवाला बनेका छन् फेरि हामी दैवी गुणवाला बन्छौं। यो तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। यो त सजिलै सम्झिने कुरा हो। ८४ जन्मको चक्र पनि भारत-खण्डको लागि हो। ८४ जन्मको चक्रको रहस्य अरू कसैको बुद्धिमा बस्दैन। स्वदर्शनचक्र त कृष्णको थियो। विष्णु, लक्ष्मी-नारायणको कम्बाइन्ड रूप हो। साना हुँदा राधा-कृष्ण थिए। तर त्यो पनि केवल कृष्णलाई दिन्छन्। राधालाई कहिले पनि चक्र देखाउँदैनन्। लक्ष्मीलाई पनि होइन, केवल नारायणलाई देखाउँछन् अथवा विष्णुलाई दिन्छन्। त्यसमा लक्ष्मी पनि आउँछिन्। वास्तवमा स्वदर्शन चक्रधारी तिमी हो।

तिमीहरू जान्दछौं— हामी धेरै अनौठो पढाइ पढिरहेका छौं, गड फादरबाट। उहाँ नै ज्ञानका सागर, मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ, सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ। आत्मालाई नै सत्य र चैतन्य भनिन्छ। शरीरलाई सत्य र चैतन्य भन्न त सकिदैन। बच्चाहरूको शरीर ५ महिनासम्म जड भएर पनि गर्भमा वृद्धि भइरहन्छ। वृद्धि त हर चीजको भइरहन्छ। तर यो मनुष्यको आत्मा महान् छ। मनुष्यको महिमा पनि हुन्छ भने मनुष्यको ग्लानि पनि हुन्छ। पत्रिकामा छापियो— इंगल्याण्डका प्रधानमन्त्री चर्चमा जाँदा साथमा बिरालो लिएर गए। हेर, बिरालोको पनि कति मान छ। त्यहाँ तिमी पनि अनुमति बिना जान सक्दैनौ तर बिरालोलाई परमिट मिलिहाल्छ। धेरै मनुष्यहरूले भन्छन्— कुकुरले पनि भगवानलाई याद गर्छ होला! भुक्छ नि। मनुष्यहरू पनि केवल ईश्वर भन्छन् अरू केही पनि जान्दैनन्। त्यसैले मनुष्य र जनावरमा के फरक भयो? तिमी अहिले कति उच्च बन्छौ। अब तिमी कति महिमा हुन्छ। प्राक्टिकलमा तिमी प्रभाव निस्क्यो भने भन्नेछन्— ब्रह्माकुमारीहरूको पासमा जानु छ। ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू शिवका नाति-नातिना हुन्। बाबा त एक हुनुहुन्छ नि। मम्मा-बाबा एक हुनुहुन्छ जसबाट तिमी रचना हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी शिव बाबाको नाति-नातिना हौं। यसमा वृद्ध वा युवा आदिको कुरा छैन। हामी शिव बाबाको नाति ब्रह्माका पुत्र नाति भयौं। कति सहज कुरा छ। यो ब्राह्मणहरूको कुल हो नि नि। रचयिता त बाबा नै हुनुभयो। तिमीहरू जान्दछौ— हामी शिवबाबाको बच्चाहरू यस वृक्षका पहिला-पहिला संस्थापक हौं। यी ब्रह्मा संगममा जरामा बसेका छन् नि। हामी सर्वोच्च शिव बाबाको नाति-नातिना हौं, उहाँबाट हामी स्वर्गको वर्सा पाइरहेका छौं। यो कहिल्यै भुल्नु हुँदैन। देह सहित जे छ त्यो सबैलाई भुलेर अशरीरी बन्नु छ। अब हामी फर्केर जानु छ— बाबाको पास अथवा शान्तिधाम (स्वीट होम) जानु छ। हामी शिवबाबाको नाति-नातिना हौं। बाबा पनि अवश्य चाहिन्छ। वास्तवमा हामी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हौं। शिवका नाति-नातिना हौं, हजुरबुबाबाट नै वर्सा मिलिरहेको छ। विश्वको बादशाहीलाई नै सच्चा स्वराज्य भनिन्छ। सारा विश्वको तिमी मालिक बन्छौ। कसैको डर छैन। त्यसलाई अद्वैत राज्य भनिन्छ। त्यहाँ अर्को कोही रहदैन। सर्व गुण सम्पन्न अहिंसा परमोधर्मवाला बन्छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— हिंसा दुई प्रकारका हुन्छन्। एक हिंसाको, दोस्रो हिंसा हो काम कटारी चलाउनु। हामी डबल अहिंसक हौं। सत्ययुगमा हिंसाको कुरा हुँदैन। न जिस्मानी, न विकारको। अहिंसा परमो देवी-देवता धर्म भनिन्छ। त्यसका हामी शोभा बन्छौं। ब्राह्मणबाट फेरि हामी देवता बन्छौं। हाम्रो मनुष्य नाम समाप्त हुन्छ। हामी मनुष्यबाट देवता बन्छौं। जसरी वकिल, इन्जिनियर आदि बन्छन्। कसरी बने त्यो त ती स्वयं नै जान्न सक्छन्। तिमीहरू जान्दछौ— यस पढाइबाट देवता बनिनेछ। धेरै सहज छ। विविध धर्मको यो जुन वृक्ष छ, त्यसको आदि-मध्य-अन्तको तिमीलाई ज्ञान छ जो अरू कसैलाई छैन। तिमीहरूलाई थाहा छ— हाम्रो

बाबा, टीचर परमधामबाट आउनु भएको छ— हामीलाई पढाउन। परमधाम कति उच्च छ। हवाइजहाज पनि त्यहाँ जान सक्दैन। बाबा पङ्ख विना कसरी आएर पढाउनुहुन्छ, यति खुशी रहनु पर्छ। हाम्रो बाबा टिचर पनि हुनुहुन्छ। रहनुहुन्छ परमधाममा, त्यहाँबाट आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ। उहाँले त धेरै सेवा गर्नु पर्छ। भक्तहरूलाई पनि प्रसन्न गर्ने सेवा गर्नु पर्छ। भक्तले मलाई जान्दैनन्। उनीहरूको म यति सेवा गर्छु, नवधा भक्ति गर्नेवालाको पनि दिल पूरा गर्छु। त्यसको पनि साक्षात्कार बच्चाहरूले गरेका छन्। नवधा भक्तिमा बस्छन्— कृष्ण दर्शन देऊ। आँखाबाट आँसु बगाइरहन्छन्। जब यस्तो तीव्र भक्ति गर्छन् तब साक्षात्कार गराउँछु। त्यो हो भक्तिमार्ग। त्यसैले यस समयमा उनीहरूलाई पनि प्रसन्न गर्छु। तिमीहरूलाई त सम्मुख बसेर सुनाउँछु, पढाउँछु। भगवानुवाच त अवश्य छ। यसमा कुनै शङ्का छैन। गीतामा पनि लेखिएको छ— हे बच्चाहरू, तिमीलाई नरबाट नारायण बनाउने राजयोग सिकाइरहेको छु। तर नाम कृष्णको राखिदिएका छन्। कृष्णको आत्मा त अहिले अन्तिम जन्ममा छ। उनी बसेर पढ्दै छन्। कृष्ण भगवानुवाच होइन। बच्चाहरू जान्दछन्— वास्तवमा सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राजधानी स्थापन भइरहेको छ। हामी पुरुषार्थ गरेर अवश्य वर्सा लिनेछौं। बाबा कति दयावान् हुनुहुन्छ! आएर बच्चाहरूलाई गोदमा लिनुहुन्छ। बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा हजुर उही हुनुहुन्छ, हामी पनि उही हौं, जो फेरि आएर मिलेका छौं। हजुर उही बाबा हुनुहुन्छ, हामी उही हजुरका बच्चा हौं। अहिले हजुर आउनु भएको छ राज्य-भाग्य दिन। बाबा फेरि हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। हामी शिवका नाति-नातिना हौं। प्रजापिता ब्रह्मा नाम पनि प्रसिद्ध छ। यो त जानेका छौं— स्वर्गका रचयिता परमपिता परमात्मा नै हुनुहुन्छ, वर्सा उहाँबाट मिल्छ। ब्रह्मालाई पनि उहाँबाट मिलेको थियो। उहाँ बाबा तिमी ब्राह्मणहरू सँग कुरा गरिरहनु भएको छ, कति राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ। फेरि किन भुल्छौ? बाबाको घरमा बसेका छौ। बाबा नै टिचर बनेर पढाउनुहुन्छ। हामी राजयोग सिकिरहेका छौं। हामी जान्छौ शान्तिधाम फेरि आउनेछौं सुखधाम। यस कलियुगी दुनियाँको विनाश हुनु छ। कल्प पहिलेजस्तै तिमीहरूले साक्षी भएर हेर्नु पर्छ। हेर्दै जाऊ— कसरी परीक्षा पास गरे, कसरी विनाश भयो? फेरि जहाँ जित, त्यहाँ जन्म कसरी हुन्छ? कसरी महल आदि बनाउनेछन्? बुद्धिमा छ— यस्तो होइन, सुनको द्वारिका कुनै तलतिर छ, जो निस्किएर आउँछ। भन्छन्— रावणको पनि सुनको लङ्का थियो। यस्तो त केही पनि होइन। सुनका महल त देवताहरूको हुन्छन्। अहिले त छैनन्। अहिले त भारतवर्षको बेडा नै डुबेको छ। अहिले तिमी बच्चाहरू मुक्त गर्छौं नर्करूपी विषय सागरबाट। बाँकी जहाज (स्टीमर) आदिको कुनै कुरा होइन। तिमी सागरका बच्चा जलेर मरेर भस्म भएका थियौ। काम चितामा बसेर काला बनेका थियौ। तिमी सुन्दर थियौ फेरि काला बन्यौ। तिमी देवी-देवताहरू कति सुन्दर थियौ। तिमीहरू सबै श्याम-सुन्दर हो। बच्चाहरू जान्दछन्— हामी कसका अगाडि बसेका छौं। यस्तो कुनै सत्सङ्ग छैन होला जहाँ गड फादर बसेर राजयोग सिकाउनुहुन्छ। निराकार बाबा कसैको शरीरमा त आउनु भएको थियो नि। श्रीकृष्ण जसरी कहाँ आउनुहुन्छ र। हो, उनको आत्मा त यहीँ छ नि।

अहिले तिमी बुद्धिको ताला खुलेको छ। जान्दछौ— हामी बाबाबाट विश्वको मालिक बन्छौं। वर्सा लिन्छौं। तिमी नै मम्मा-बाबा भन्छौं, त्यसैले तिमीले पढाइमा अनुसरण गर्नु पर्छ। त्यसैले गायन छ— फलो फादर। सच्चा पिता चाहियो नि, नक्कली त होइन! गान्धीलाई पनि बापूजी भन्थे तर वर्सा त केही पनि मिलेन। त्यो भयो हदको बापूजीबाट हदको वर्सा। उनलाई बेहदको भनिदैन। यहाँ बेहदको बापूजी त परमधामबाट आउनु भएको छ। तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। तिमी अहिले त्रिकालदर्शी बनेका छौ, फेरि तिमी नै

वैकुण्ठको मालिक बन्छौ। बेहदको बाबामा कति प्रेम रहनु पर्छ! सबै सङ्ग तोडेर एक तिमीसँगै जोडूँ— यो तिमीप्रति प्रतिज्ञा बाबाको पासमा छ। कति प्यार सँग बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। अरू कसैले के जानून्— शिवबाबा कहिले आउनुभयो? रक्षाबन्धन कहिले भयो? दैवी गुण धारण कसरी गरे? गीता शास्त्र पढ्छन्-सुन्छन् तर केही पनि बुझ्दैनन्। तिमी छ मौखिक। यसमा शास्त्र आदिको कुरा छैन। भगवान् बसेर सिकाउनुहुन्छ। संगममा नै सिकाउनु भएको थियो। अहिले तिमी सम्मुख सुन्छौ त्यसैले नशा चढ्छ। फेरि त्यो नशा कम हुनु हुँदैन। यो कुनै मनुष्यले पढाउँदैन। परमपिता परमात्मा जो ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ उहाँले पढाइरहनु भएको छ। ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू सबैले सुनिरहेका छन्। सुनेर फेरि अरूलाई सुनाउँछौ। तिमी सम्झौता छ— बाबा सँग सुनेर फेरि सुनाउने छौं अवश्य। नत्र केको लागि सुनेका छौ! अहिले तिमी बेहदको बाबाको बच्चा बनेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। देहसहित देहका सबै सम्बन्ध आदि छोड। बाबा शिव, तिमी हौ शालिग्राम। बाबा र बच्चाहरू। बाबा भन्नुहुन्छ— म निराकारी, तिमी पनि निराकारी थियौ। फेरि यहाँ पार्ट बजाउन आएका हौ। अब फेरि फर्केर जानु छ। बाबा ब्रह्माण्डको मालिक हुनुहुन्छ। तिमी पनि ब्रह्माण्डको मालिक थियौ। जसलाई परमधाम, निर्वाणधाम, मूलवतन आदि भनिन्छ। यी सबै नाम छन्। मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन— यो सामुनेमा चक्र घुमिरहन्छ। अच्छा!

मीठ-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पढाइमा माता-पितालाई अनुसरण गर्नु छ। खुशीमा रहनु छ— उच्चभन्दा उच्च धामबाट भगवान् हामीलाई पढाउन आउनुहुन्छ।
- २) अब हामी फर्केर स्वीट होम जानु छ, त्यसैले अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ। देह सहित सबैकुरा भुल्नु छ।

वरदानः— संगमयुगमा श्रेष्ठ मतद्वारा श्रेष्ठ गतिलाई प्राप्त गर्ने प्रत्यक्ष फलको अधिकारी भव

संगमयुगमा श्रेष्ठ मतको आधारमा जुन श्रेष्ठ कर्म गछौं, त्यसको प्रत्यक्षफल अर्थात् सफलता अहिले नै प्राप्त हुन्छ, त्यसैले भनिन्छ जस्तो मति त्यस्तै गति। ती मानिसहरूले सम्झन्छन् मरेपछि गति मिल्छ तर तिमी बच्चाहरूलाई यस अन्तिम मरजीवा जन्ममा हर कर्मको सफलताको फल अर्थात् गति प्राप्त हुने वरदान मिलेको छ। तिमी भविष्यको पर्खाइमा रहँदैनौ। भर्खरै गछौं र भर्खरै प्राप्तिको अधिकार मिल्छ— यसलाई नै भनिन्छ रचयिताको रचना सँग सच्चा प्यार।

स्लोगनः— दृढ संकल्पद्वारा हर कदममा बाबालाई अनुसरण गर्नेवाला नै सम्पन्न बन्छ।